

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 31 marca 2008 r.

DOLiS/DEC – 208/08

dot. DOLiS-440-114/07

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 18 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie dotyczącej skargi Pana X, na odmowę udostępnienia mu przez Dyrektora Szkoły adresu zamieszkania Pani A, Pani B, Pani C, Pani D, Pani E oraz Pani F,

nakazuję Dyrektorowi Szkoły udostępnienie adresu zamieszkania Pani A, Pani B, Pani C, Pani D, Pani E oraz Pani F, na rzecz Pana X..

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, zwanego dalej Skarżącym, na odmowę udostępnienia mu przez Dyrektora Szkoły zwanego dalej Dyrektorem, adresu zamieszkania Pań A,B,C,D,E,F.

W treści ww. skargi Skarżący podniósł, iż w dniu 22 października 2007 r. skierował do Dyrektora wystąpienie o udzielenie informacji adresowych sześciu ww. osób, o których przesłuchanie w charakterze świadków wnioskował w sprawie z jego oskarżenia toczącej się przed Sądem Rejonowym Wydział Karny, jednakże pismem z dnia 26 października 2007 r. Dyrektor odmówił mu podania ww. danych. Wskazując na powyższe Skarżący stwierdził, iż odmowa Dyrektora udostępnienia ww. danych utrudnia mu prowadzenie postępowania karnego przed sądem. Wobec powyższego Skarżący wniósł o wydanie Dyrektorowi nakazu udzielenia informacji objętych ww. wnioskiem z dnia 22 października 2007 r.

W celu zbadania przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny:

1. Skarżący, powołując się na toczące się z jego oskarżenia prywatnego postępowanie karne przed Sądem Rejonowym Wydział Karny, pismem z dnia 22 października 2007 r. wystąpił do Dyrektora o podanie mu adresów zamieszkania sześciu Pań gdyż chciał doprowadzić do przesłuchania w przedmiotowej sprawie ww. osób przez ww. sąd w charakterze świadków.
2. Dyrektor pismem z dnia 26 października 2007 r. odmówił udostępnienia Skarżącemu wnioskowanych ww. danych osobowych , wskazując cyt.: „(...) nie jestem uprawniona do ujawniania danych osobowych, które znajdują się w zasobach kierowanej przeze mnie placówki (...)”.
3. W piśmie z dnia 7 grudnia 2007 r. Dyrektor wyjaśnił, iż wśród wnioskowanych przez Skarżącego danych są dane trzech pracowników Szkoły, które przetwarzane są przez Dyrektora w celach kadrowo-placowych oraz dane trzech rodziców uczniów ww. Szkoły, które przetwarzane są w celach spełniania obowiązku szkolnego przez ich dzieci.
4. Jak wynika z pisma Wiceprezesa Sądu Rejonowego z dnia 25 stycznia 2008 r., przed tut. Sądem prowadzono postępowanie karne z oskarżenia prywatnego Pana X przeciwko Pani Y, jednakże wobec pojednania stron w dniu 21 listopada 2007 r. wydano postanowienie o jego umorzeniu.
5. Jak wynika z kopii postanowienia ww. Sądu z dnia 4 lutego 2008 r. przedłożonej do akt niniejszego postępowania przez Skarżącego, w dniu 22 stycznia 2008 r. oskarżyciele prywatni, tj. Państwo X złożyli wniosek o wznowienie przedmiotowego postępowania w związku z niewykonaniem warunków zawartej ugody, który to wniosek został przekazany do rozpatrzenia Sądowi Okręgowemu Wydział Karny jako Sądowi właściwemu. W związku z tym Skarżący podtrzymuje swój ww. wniosek o udostępnienie mu danych osobowych sześciu Pań w zakresie miejsca zamieszkania tych osób.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy, pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Ustawa traktuje zatem udostępnianie danych jako jeden z przejawów „przetwarzania danych”. Art. 29 ust. 1 ustawy przewiduje możliwość udostępnienia danych przez administratora danych osobowych w celach innych niż włączenie do zbioru, na rzecz osób lub podmiotów uprawnionych do ich otrzymania na mocy przepisów prawa. Stosownie natomiast do art. 29 ust. 2 ustawy, dane osobowe, z wyłączeniem jednak danych szczególnie chronionych, mogą zostać udostępnione osobom i podmiotom innym niż wskazane w ust. 2 tego przepisu, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą. Stosownie do art. 29 ust. 3

ustawy, udostępnienie danych następuje na pisemny, umotywowany wniosek, zawierający informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych oraz wskazujący zakres i przeznaczenie żądanych danych.

Zatem zasada, iż przekazanie danych osobowych może nastąpić na rzecz podmiotu uprawnionego do ich otrzymania na podstawie przepisów prawa, nie ma charakteru bezwzględneho. Osoby (podmioty), które nie legitymują się tego rodzaju uprawnieniem, mogą także otrzymać dane osobowe – z wyłączeniem jednak danych wrażliwych (o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy) – pod warunkiem, że 1) złożą w tej sprawie pisemny wniosek, w którym w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania określonych danych; 2) we wniosku podadzą informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych oraz wskażą ich zakres i przeznaczenie, 3) udostępnienie im danych nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą. Ustawa dopuszcza zatem dostarczanie danych osobowych gromadzonych przez administratorów danych podmiotom niepublicznym na ich uzasadnione potrzeby, do których zalicza się sytuacje, gdy np. dane niezbędne są obywatelowi do wystąpienia do sądu cywilnego, czy też sytuacje, w których dane mogą być pożyteczne dla gospodarczej działalności wnioskodawcy, jak uzyskanie informacji pozwalających ocenić solidność partnera w kontekście zawarcia umowy handlowej, poręczenia kredytu, umowy ubezpieczenia (zob. J.Barta, P.Fajgielski, R.Markiewicz, Ochrona danych osobowych. Komentarz. Zakamycze 2004. str.601-602).

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż w ocenie Generalnego Inspektora Skarżący w sposób wiarygodny uzasadnił potrzebę posiadania danych adresowych sześciu Pań. Skarżący wskazał bowiem, iż są one mu niezbędne w celu zawniioskowania przesłuchania przez sąd tych osób w charakterze świadków w postępowaniu karnym. Wskazać w tym miejscu trzeba, iż zgodnie z art. 169 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.) we wniosku dowodowym należy podać oznaczenie dowodu oraz okoliczności, które mają być udowodnione. Można także określić sposób przeprowadzenia dowodu. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu, wniosek dowodowy zawiera ponadto w miarę potrzeby wskazanie także innych okoliczności, w szczególności wskazanie adresu osób, które mają być przesłuchane (por. Feliks Prusak, Komentarz do Kodeksu postępowania karnego, Warszawa 1999, Wydawnictwo Prawnicze, wyd. I, str. 1812).

Jak zatem wynika z powyższego dla prawidłowego złożenia wniosku dowodowego o przesłuchanie ww. osób w charakterze świadków w postępowaniu karnym, niezbędne jest pozyskanie przez Skarżącego ww. danych osobowych. Okoliczności faktyczne sprawy jednocześnie potwierdzają, iż Skarżący ww. dane zamierza wykorzystać wyłącznie w ww. celu. Zainicjował on już bowiem postępowanie karne przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Żoliborza, które toczyło się pod sygn. akt IV K 2605/06, a w którym domagał się przesłuchania ww. osób w charakterze świadków, natomiast obecnie wniósł o wznowienie ww. postępowania.

Tym samym przytoczone okoliczności faktyczne i prawne sprawy wyłączają możliwość powołania się w analizowanym przypadku na przeszkodę udostępnienia danych z art. 29 ust. 2 ustawy, zgodnie z którym nie mogą być udostępnione dane w trybie przewidzianym w tym przepisie jeżeli miałyby to spowodować naruszenie praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Jak to już wyżej przedstawiono, żądane dane są niezbędne do dochodzenia przez Skarżącego ochrony

jego praw na drodze sądowej, poprzez doprowadzenie do uzyskania zeznań tych osób w charakterze świadków w postępowaniu karnym. Przyjęcie natomiast, że przetwarzanie (udostępnienie) danych osób, wobec których chce się zainicjować ich przesłuchanie przez sąd w charakterze świadków miałyby godzić w ich prawa i wolności prowadziłyby do nieuzasadnionej niemożności ustalenia okoliczności sprawy za pomocą tego środka dowodowego. W tym miejscu przytoczyć ponadto należy stanowisko Trybunału Konstytucyjnego, który m.in. uznał, jednym z elementów składających się na prawo do sądu jest „prawo dostępu do sądu, tj. prawo uruchomienia procedury przed sądem - organem o określonej charakterystyce (niezależnym, bezstronnym i niezawisłym)” - wyrok TK z dnia 10 lipca 2000 r. SK 12/99OTK ZU 2000/5 poz. 143. W niniejszej sprawie natomiast warunkiem uruchomienia określonej procedury dowodowej przed sądem jest podanie adresów zamieszkania osób, których domaga się przesłuchania przez sąd w charakterze świadków.

Wobec powyższego, w ocenie Generalnego Inspektora Dyrektor bezpodstawnie odmówiła udostępnienia Skarżącemu danych osobowych Sześciu Pań w zakresie ich adresu zamieszkania, przez co dopuściła się naruszenia art. 29 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Naruszenie ww. przepisu w pełni uzasadnia zatem skorzystanie przez Generalnego Inspektora kompetencji określonej w art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy i nakazanie Dyrektorowi udostępnienia Skarżącemu ww. danych osobowych. Zgodnie bowiem z art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).